

DOKOŃCZENIE (200) sb n

Pierwsze o jasne; -koń- (12) Oczko, ZawJeft, SarnStat (10), -kón- (5) OrzQuin, BiałKat, Strum, też SienLek (2); pierwsze e jasne, drugie pochylone.

sg N dokończenie (88); -é (12), -(e) (76). ◇ G dokończenia (28); -å (22), -(a) (6). ◇ D dokończeniu (4). ◇ A dokończeniu (31); -é (1), -(e) (30). ◇ I dokończeni(e)m (8) *HistAl, BibRadz (2), CzechEp, LatHar (4), dokończeniem (2) GroicPorz, SienLek*. ◇ L dokończeniu (34). ◇ V dokończeni(e) (1). ◇ pl N dokończenia (4).

Sł stp brak, Cn s.v. dokonanie, Linde XVI – XVII w. s.v. dokończyć oraz XVIII w. s.v. dojść.

Doprowadzenie do końca; koniec, kres, zamknięcie; confectio, consummatio, perfectio Calep, Cn; effectio, eventus, operatio, terminatio Calep; absolutio, finitio, peractio, perfunctio Cn (200) : BierEz S4; y ftało fie iefłcze przed poczęćim fwiátá/ á trwać ták będzie/ aż do ołtátniego dokończenia. RejPs 138v, 172v, 203v; KromRozm I P3; GliczKsiąż Q3v; LubPs N5v; GroicPorz mm4; KrowObr 243; RejWiz 194v; UstPraw K; A wśázke on męźnie y z wielką ftałością fpor wiedźie z nimi/ á Potym przychodzi ku fzczeńliwemu dokończeniu. BibRadz I 273v; BielKron 330v, 430; Prot D4; Trunki które w przeźłym Rozdziale fą opifáne ná dokończeniu/ ktemu dobrze fłużą SienLek 148v, 44 [2 r.]; RejAp 135, 139v; BiałKat 386v; BudBib Nah 1/9; Strum R4v; Oczko [43]v; Confectio – Odprawienie, dokonczenie. Calep 238a, 250b, 351a, 376b, 779a, 1057b; LatHar 746; PaxLiz E4v.

*dokończenie czego (85): BierEz H2; Dziefiątek licźba/ iefłth nazaczniefza/ Bowiem w fobie mocz zamyka y doskonałość wielką/ á to iż iefł dokończenie Licźby iuż wysłowioney KłosAlg A4; Dokończenie [...] Pfálterzá wfłytkego. LubPs gg; GroicPorz oo4v; Leop R2; A gdyż Kryftus Pan y zakonu y Prorokow iefł dokończeniem/ y doftátieczną wfzytkiey Ewánieliey dofkonáłością BibRadz I *4; Ty tedy kfiążę Izráelfkie pługáwy á złościwy/ ktorego dzień przyfzedł y czas ku dokończeniu złości [cuius venit dies in opportuno tempore iniquitatis consummatae]. BibRadz Ez 21/25, Ex 23/16, Deut 31/10, I 548d, II 128b marg; OrzRozm V3v; BielKron 220, 330v; OrzQuin Aa5v; Abowiém powiáda w dokóńczeniu Kfiąg trzećich/ iż ty Lékárłtwá wybrał z Kfiąg Słowiénłkich SienLek a4, 14v, 44, 256v, T3, Aaaa2 [2 r.]; RejAp 104, 143, 155v, 156; GórnDworz S4; HistRzym 135v; A tego kroleřtwá iego/ á tey rofkořzy iego/ żadnego cźáfu áni dokończenie/ iuż nigdy być nie może. RejPos 344v, 115v, 141, 232, 246v, 259v, 272v, 326; RejZwierc 33, 198; RejPosWstaw [21³]; Gdyż iedno raz przy dokończeniu wiekow ná zgłádzenie grzechu ofiárowány iefł [Vulg Hebr 9/26] CzechRozm 24, 35v, 89, 89v, 90v, 181v; SkarŻyw 108; StryjKron 462; CzechEp 303, 371, [381]; WerKaz 297; Miecze im z rąk pádały/ członki ták mdłe były/ Ze im przy dokończeniu bitwy nie fłużyły. ZawJeft 14; Calep 732a, 787a; LatHar 62 marg, 262, 635 [2 r.], 739, 745; KSięgi Ziemłkié/ po dokończeniu Sądu/ máią zoftác ná mieyfcu fádowym trzy dni SarnStat 746, 152, 527, 721, 724, 757 (10); KlonFlis H5. Cf Wyrażenia.*

dokończenie o czym (1): Dokończenie o Ribach. FalZioł IV 47a.

dokończenie w czym (2): Iák fługá gdy prágnie w nocy by miał odpocźynienie/ Abo naiemnik w pracy fwey też rychłe dokończenie LubPs hh6; RejWiz 48.

W charakterystycznych połączeniach: dokończenie ksiąg (7), roku (2), rzeczy (2), sejmu (5), spraw (5), wiekow (3).

Wyrażenia: »dokończenie świata« (6): A ínadź tho będzie napewnieyfzy znak dokończenia fwiątá wŕzytkiego *RejAp* 107; *RejPos* 259v, 260; Znáki vprzedzájące zburzenie Hierozolimkie/ y dokończenie światá. *WujNT* 279, 99, 393.

peryfr. »dokończenie żywota« = *zgon* [szyk 5 : 3] (8): *HistAl* A7v; ábowiem káždego z nas dokończenie żywotá náłzego iuż ieŕt fwięte przyſcie iego. *RejAp* 191, 47v; *MycPrz* II B2v; W Bábilonie Krolowi/ przes íen obiáwienie Iákie iego żywotá s Pańŕtwem dokontzenie *WierKróc* A2v; *ArtKanc* T15v; *LatHar* 225, 277.

Szeregi: »początek (srzodek), (i, ale) dokończenie« (14): Ták mi pomoży Bog ktory ieŕt początkiem y dokończeniem *GroicPorz* aa2; Abowiem iáko wŕzytko tho co ieŕt ná ſwiećie ítworzono/ ma ſwoy początek y dokończenie [initium habet pariter et consummationem] *BibRadz* 4.Esdr 9/5 [przekład tego samego tekstu *BudBib*], I 446; *RejPos* 246v; *BudBib* 4.Esdr 9/5; *CzechRozm* 35v; *CzechEp* 292; áby wŕzelka náłzá modlitwá y ípráwá/ od ćiebie záwždy początek bráá/ y przez ćię po záczyćiu dokończenie miáá. *LatHar* 13 [*idem* 183, 344, 634], 262, 297, 635.

»przodek i dokończenie« (1): Oto Apoŕtoł powieda/ iż ná przodku y ná dokończeniu chwały ſwoiey mowią Alleluia Amen. *RejAp* 156.

a. *Umieranie, rozstawanie się z życiem; consummatio, exitium, exitus Vulg* [w tym z zaimkiem dzierżawczym i wskazującym (42)] (68) : *RejKup* Ov; Oni íie teŕ nie mniefy záłmućili/ powŕtawŕzy od ítołow ítali wŕzyſcy przed nim/ áby ták dokończenie widzieli. *HistAl* Nv; *LubPs* aav, bb3v; *RejWiz* 49v; Potym go potkáło nieŕzczęŕne dokończenie v Aretá Arábfkie⁸⁰ kfiáŕŕćią [Ad ultimum in exitium sui conclusus] *BibRadz* 2.Mach 5/8; *BudBib* Soph 1/18; *CzechRozm* 70; A iż niemáłz wdzięcznoŕći iego náwiedzenia/ Cžegoŕ íie wđdy ípodziewáć tylko dokończenia? *WisznTr* 7.

dokończenie kogo, czyje (56): Y proŕŕę miły pánie [...] oznacz mi dokończenie moje *RejPs* 59, 72v, 73, 180v; Iáko ieŕt rowne dokończenie wŕzytkich/ mądrych/ głupich/ vbogich y bogaczow/ á iż íie ímierći nikt nye odkupi. *LubPs* N2 marg, L; A iż dokończenie ich bywa bárzo nędzne. *BibRadz* *Iob* 20 arg, *Ier* 46/28 [2 r.], *Sap* 3/2, 18[19], *Eccli* 9/14[16] (7); *RejAp* 5v, 24, 40, Dd3v; á onego Saulá márne było dokończenie/ ták iż íie íam potym zábił. *RejPos* 50, 5v, 27, 30v, 219v, 322 (21); Abowiem y íproŕne bywa dokończenie ich *RejZwierc* 174, 33v, 42v, 48v, 118, 170v [3 r.]; *BudBib* *Sap* 3/2, *Eccli* 9/14[16]; *ModrzBaz* 40v; *CzechEp* 364, [413]; *ArtKanc* S7; Spráwy człowiecze okázuią dokończenie iego *Phil* N. Cf »dokończenie śmierci«.

dokończenie komu (1): A wŕzákte wierny ma przywodzić ná pámyć íobie/ iż prędkye ieŕth dokończenie złemu człowiekowi. *LubPs* R2 marg.

W charakterystycznych połączeniach: dokończenie dobre (2), marne (12), nędzne (5), sprosne (2), srogie (3).

Wyrażenia: »ostateczne (a. ostatnie) dokończenie« (2): *RejPs* 198; thák teŕ krolowi potrzeb być tákemu/ áby ná oŕŕátnie dokończenie baczył *HistAl* G3v.

»dokończenie śmierci« (3): Iednym dokończeniem ímierći żywot náłz będzie skończon *HistAl* I5v, I5v; Bog ći ieŕt Bogiem náłzym ku zbáwieniu/ á dokończenie káždego ímierći ieŕt od Pána Boga [et Domini Deo ad mortem sunt exitus]. *BibRadz* Ps 67/21.

b. *praw. Układ pokojowy* = *rus. доконьчание (2)* : przyasn braczką prawdziwyie mami dierzecz thak yako yelth wiobrazono wthim prawdziwym nałchim dokonczyyv, łwamy brathem nałchim na they prawdzi *LibLeg* 10/98.

Wyrażenie: »sejm dokończenia [= *ugodowy?*]« (1): A placza ma bicz przed vrzandem połzeymye dokonczyya za dwye nyedziely [*możliwa też lekcja: dokończona*] *LibLeg* 6/118.

Synonimy: *dokonanie, doskonanie, odprawienie, spełnienie, sprawienie, wypełnienie, zamknięcie, zupełność; a. śmierć.*

Cf **DOKOŃCZYĆ**

SB